

СТРУКТУРА ФІЛОСОФІЇ ЕКОНОМІКИ

Актуальність теми дослідження. Традиційно філософія визначається як вивчення першопричин і причин, зародки всіх мислимих універсальних принципів, в яких буття і мислення існують і розвиваються. Наслідок цього розуміння у царині суспільної обізнаності формується система фундаментальних вірувань. Світоглядні, узагальнені ідеї та концептуальні конструкції про природу, остаточні проблеми існування, присутність людини в ньому, можливість його розуміння людським розумом. **Мета дослідження.** Ці дослідження філософії спрямовані на розробку системи ідей, що виражають певне ставлення людини до дійсності та визначають початкові орієнтири людських дій. **Завдання дослідження** - ознайомитися з економічною структурою філософії. **Предмет дослідження** – структура філософії економіки. Слід зазначити, що принципи, підходи та методи філософії зосереджені на загальному розумінні моделі розвитку ділового світу. В основі категорій та філософських принципів є суттєві аспекти економічних явищ та процесів. Філософський підхід - це частина ділового життя, для висвітлення основних тенденцій і моделі взаємовідносин людини з природою, а також від людини до людини під час працевлаштування. Фундаментальний характер економічної філософії в основному підкреслюється тим, що вона розкриває сутність, значення та цінності виробництва, обміну, розподілу та споживання, виступає як органічна одиниця наступних «пар»: філософія природного виробництва - філософія товарного виробництва; Філософія планової організації господарства - філософія ринку; Економічна філософія - Економічна філософія [1, с. 67]. Філософія натурального господарства вивчає основи та принципи людського існування, знань, ставлення людини до світу, в якому переважає тип управління, орієнтований на задоволення потреб та інтересів об'єкта діяльності. У натуральному сільському господарстві все необхідне виробляється та споживається в межах економічної одиниці; продукти діяльності не є предметом договорів купівлі-продажу. С. Булгаков зазначає: «Натуральне господарство, що супроводжується якцо не повним виключенням обміну, який спостерігається вкрай рідко, то вкрай слабким його розвитком, що характеризує звичайно ранні, патріархальні стадії історії людства, коли єдиною формою людського суспільства являлась родина, звичайно, не теперішня індивідуальна сім'я, але більш розширена, родова» [5, с.255]. Ознаками натурального сільського господарства є: ізоляція від інших економічних одиниць, самозабезпечення засобами виробництва та праці, здатність задовольняти основні потреби власними коштами. З цієї причини натуральне господарство характеризується як консервативне, а також обмежене у виробництві та споживанні. Виробництво товарів передбачає певний рух економічного прогресу: зростання поділу праці, просування машин, технологій та інших елементів продуктивних сил. Ця форма економічної діяльності людей дуже адаптована до різних економічних систем, кожна з яких служить для реалізації ситуаційних вимог при розробці товару. Виробництво можна розділити на дві фази: просту товарну та капіталістичну. Типовим для докапіталістичних формацій було просте товарне виробництво, де характерні: приватна власність на засоби виробництва і продукти праці, особиста праця власника на засоби виробництва, індивідуальне виробництво з метою задоволення потреб та інтересів. На відміну від простого, капіталістичне товарне виробництво прийняло всезагальне поширення. Тут товарами стають не тільки продукти праці, але і фактори виробництва, у тому рахунку і робоча сила. При капіталістичному товарному виробництві засоби праці належать капіталістам, які експлуатують найману колективну працю робітників та присвоюють значну частину продукту чужої праці [2, с. 394]. Наступною формою організації людської діяльності є економічна. Економічна філософія - це галузь філософського та економічного знання, в якій відкриття сутності економічного існування людини шляхом аналізу триади «природа-людина-економіка». У багатьох культурах, включаючи українську, природні дари часто ототожнюються із Господніми, тобто з даними Господом Богом. Поняття «економіка» можна розбити на «господар» і «дар», визначення яких виражає вирішальну роль абсолюту. Завдяки поєднанню релігійної філософії та західного економічного позитивізму у напрямку економічної філософії почав розвиватися С. Булгаковим як специфічна галузь філософських досліджень. Мислитель був одним з небагатьох, хто послідовно розглядав господарство як сукупність цілеспрямованих дій людей в царині творіння Божого. Мислитель зазначає, що «релігія – яка б вона не була – за самою своєю ідеєю пронизує все діяльнєне життя свідомої людини. Всі моральнісні цілі, які вона собі ставить, повинні бути разом з тим і постулатами її релігії» [4, с. 482]. Економічну філософію можна представити як лінійну систему економічного розвитку, за допомогою якої формуються алгоритми соціально-економічної діяльності, що засвідчують їхні телеологічні, консервативні та закриті економічні взаємозв'язки, властиві одному і тому ж суб'єкту (індивідуальному чи колективному). Ю. Осипов підкреслює, що «філософія економіки не є ні філософією, ні економікою, ні їх поєднанням, а не взаємозв'язком, крім того, це не економічна філософія - тут все інакше. Економічна філософія - взята з самої реальності, в якій людина і її свідомість, її думки, а не лише те, що оточує людину, є метою наукового мислення» [3, с. 247]. **Висновок.** Структура економічної філософії зосереджена як наука розуміння загальнолюдських законів розвитку ділового світу, відображає певні соціально-історичні форми організації людської діяльності. У цьому контексті ми розрізняємо: натуральне виробництво, виробництво сировини, планову організацію господарства, ринкову економіку, економіку та економіку. Історично природне виробництво, здається, є першим видом управління, при якому виробництво спрямоване лише на задоволення потреб ділової сфери. У формі господарських товарів деякі товари випускаються окремими компаніями і відповідають усім вимогам в обміні та торгівлі. Як частина планової організації економіки, розподіл ресурсів контролюється централізовано урядом. Ринкова економіка визначається як організована, відкрита та динамічна система, що дозволяє покупцям зв'язуватися з продавцями певні сфери (ринку) з урахуванням конкурентних переваг. Економічна форма організації людської діяльності - це лінійна система, характер якої в основному визначається апіорними просторовими межами і виступає як триада «природа-людина-економіка». Компанія визначається як моделююча реальність з точки зору економічної свободи та вільна конкуренція. Слід підкреслити, що ці форми частково присутні на сучасному економічному просторі, розвиваються та поєднуються відповідно до соціокультурних та історичних характеристик конкретного суспільства.

Список використаних джерел

- 1.Синяков С. В., Юрченко Е. А. Філософія та економічна наука. Економіка та управління на транспорті. Київ: НТУ, 2016. Вип. 6, 149 с.
- 2.Базилевич В. Д. Метафізика економіки / Базилевич В. Д., Ільїн В. В. К.: Знання, 2007. 718 с.
- 3.Осипов Ю. М. Курс філософії хозяйства: учеб. пособие / Осипов Ю. М.М.: Економіст, 2005. 320 с.
- 4.Економічна енциклопедія : у 3-х т. Т. 1 ; редкол. С. В. Мочерний (відп. ред.) та ін. Київ : Академія, 2000. 864 с.
- 5.Булгаков С. Розмисли. Творча спадщина у контексті XXI століття / за ред. В. Д. Базилевича. – К.: Знання, 2006. 903 с.